

KOMUNIKAT PRASOWY nr 49/26

Luksemburg, 26 marca 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-412/24 | Fauré Le Page

Luksusowe wyroby skórzane: umieszczenie liczby w znaku towarowym, przywołującej fikcyjne dziedzictwo historyczne, może być uznane za wprowadzające odbiorców w błąd

Gdy liczba zawarta w znaku towarowym przywołuje odległy w czasie rok założenia przedsiębiorstwa, a tym samym dawną tradycję, co jednak nie odpowiada rzeczywistości, może to wprowadzać konsumentów w błąd co do jakości i prestiżu towarów

Francuska spółka Fauré Le Page Paris, założona w 2009 r., nabyła znak towarowy „Fauré Le Page”, a następnie zgłosiła znaki towarowe zawierające określenie „Fauré Le Page Paris 1717” dla wyrobów skórzanych.

Spółka Goyard ST-Honoré, działająca w tej samej branży, zakwestionowała te znaki towarowe przed sądami francuskimi. Jej zdaniem określenie „1717” błędnie sugeruje istnienie firmy założonej w XVIII w. oraz przekazywanie dawnego know-how. Tymczasem historyczne przedsiębiorstwo Maison Fauré Le Page, specjalizujące się w sprzedaży broni i akcesoriów, zakończyło działalność w 1992 r., podczas gdy Fauré Le Page Paris została utworzona dopiero w 2009 r.

Rozpatrujący spór francuski sąd kasacyjny zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy znak towarowy można uznać za wprowadzający w błąd w świetle prawa Unii, w sytuacji gdy zawiera on liczbę, która może być postrzegana przez właściwy krąg odbiorców jako wskazanie odległego w czasie roku założenia przedsiębiorstwa, i przywołuje zatem, z uwagi na tę odległość w czasie, długoletnie know-how, mimo że takie know-how nie istnieje.

Trybunał orzekł, że znak towarowy może wprowadzać w błąd w rozumieniu prawa Unii, w sytuacji gdy zawiera liczbę, która przywołuje długoletnie know-how nadające gwarancję jakości i prestiżowy wizerunek towarom, dla których znak ten został zarejestrowany, mimo że know-how o takim zasięgu czasowym nie istnieje.

Trybunał przypomniał w tym względzie, że mający zastosowanie przepis¹ zakazuje znaków towarowych „mogących wprowadzać odbiorców w błąd” wyłącznie w przypadkach, gdy dany znak towarowy może wprowadzać właściwy krąg odbiorców w błąd co do właściwości oznaczonych nim towarów lub usług, takich jak ich charakter, jakość lub pochodzenie geograficzne. Dodał ponadto, opierając się na swoim wcześniejszym orzecznictwie², że jakość w dziedzinie artykułów luksusowych może wynikać również z prezencji i prestiżowego wizerunku.

Trybunał wyjaśnił, że do sądu krajowego należy dokonanie konkretnej oceny, w świetle wszystkich okoliczności danej sprawy oraz sposobu postrzegania przez właściwy krąg odbiorców, czy liczba wymieniona w rozpatrywanych znakach towarowych jest postrzegana jako rok przywołujący długoletnie know-how, poprzez zbadanie tych znaków jako całości, z uwzględnieniem w szczególności obecności, oprócz liczby 1717, wyrazu „Paryż”, a także przekazu, jaki wspomniane znaki niosą ze sobą.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu,

zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Artykuł 3 ust. 1 lit. g) [dyrektywy 2008/95/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r. Dyrektywa ta już nie obowiązuje i została zastąpiona [dyrektywą \(UE\) 2015/2436](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2015 r. mającą na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych. Dyrektywa 2008/95 znajduje nadal zastosowanie *ratione temporis* w odniesieniu do sporu rozpatrywanego przez sąd apelacyjny w Paryżu oraz sąd kasacyjny.

² Zobacz wyrok Trybunału z dnia 23 kwietnia 2009 r., *Copad*, [C-59/08](#) (zob. również komunikat prasowy [nr 35/09](#)).